

تقلیل مسأله زن به امر جنسی در نگاه متألّهین دوره قاجار

تلقی اندیشمندان دینی دوره قاجار نسبت به مدرنیته تلقی مثبتی است و در تجدد فهم شده توسط آنان بین تحول، تجدد و ترقی نوعی هم‌نشینی وجود دارد.

اندیشمندان آن زمان بین اسلام و مدرنیته تنازعی قائل نبودند. آن‌ها **مدرنیته و تجلیاتش را از زاویه بازگشت به دین و اصول اولیه مسلمانان فهم می‌کردند** و مفاهیمی مثل مشروطیت، قانون و برابری با همین نگرش تفسیر می‌شد.

با وجود اینکه دید کلی اندیشمندان دینی نسبت به مدرنیته، دید مثبتی بود اما آنان مسأله‌ی زنان را استثنا می‌کردند و عقیده داشتند اصل تجدد، حرکت به سمت اصول اخلاقی و ترقی بوده ولی در حوزه زنان افراط‌هایی صورت گرفته که باعث پدید آمدن آزادی‌های ویران‌گر، تجاوزات جنسی و بی‌بندوباری شده است.

نگاه متألّهین عصر قاجار به زن انتزاعی بوده و به امر جنسی تقلیل پیدا کرده و مفهوم نکاح در این دوره برقراری رابطه‌ی زن و مرد به منظور تولید نسل و فرزندپروری است.

به طور کلی نقشه، الگو یا مدل مفهومی وضعیت زن در آن زمان به دو وضع هنجار و نابه‌هنجار تقسیم می‌شود: در شکل هنجار آن زن و شوهر به نکاح هم در می‌آمدند و در نظم موجود نقش زن به عنوان مادر و همسری است که در خانه حضور دارد. در مدل نابه‌هنجار حضور زن در اجتماع تخطی از نظم موجود و به شدت ضد هنجار تلقی می‌شد به نحوی که در نهایت هم‌ردیف زنا و بی‌بندوباری قلمداد می‌شود.